

Reactie, bijlage bij internetconsultatie Natuurwet door W.L.P.M. van den Brand

Geachte heer, mevrouw,

Hierbij ontvangt u mijn zienswijze over de nieuwe natuurwet die ter inzage ligt.

Ik ben niet tevreden over het voornemen van het ministerie om de rol van de provincies bij de uitvoering van de Natuurwet te vergroten. Dit leidt in de praktijk tot ongewenste verschillen in uitvoering van de Natuurwet per provincie. Natuur stopt niet bij de provinciegrenzen en er zal dan ook een landelijke implementatie inclusief beleid van de wet moeten komen.

Een ander punt waar ik mijn vraagtekens bij plaats, is de verdere beperking van het recht op schadevergoeding als gevolg van wildschade. Positief is het voornemen om het aantal bejaagbare soorten fors uit te breiden (o.a. grauwe gans). Dit dient ook zo te blijven. Deze soorten dienen eveneens op de lijst van schadelijk wild voor te komen. Dit voorkomt echter niet dat wij en collega melkveehouders met gewasschade zullen worden geconfronteerd. De schade door ganzen is een van de grootste plagen die ons overkomt. De grondgebruiker dient zelf voor de schade op te draaien en er komen steeds meer ganzen. Dientengevolge dient er meer bevoegdheid te komen voor de grondgebruiker. Sommige eigenaren willen de jacht niet verpachten. Sommige gebieden kunnen mede daardoor geen of niet genoeg aansluiting krijgen om 40 ha te kunnen vormen. Er dient sneller ontheffing verleend te worden bij schadebestrijding < 40 ha. Daar waar het niet mogelijk is om tot een bejaagbaar terrein te komen, dient bestrijding van schadelijk wild altijd mogelijk te zijn. Er dienen meer uren en ganzen per dag te komen om te mogen bestrijden. De inzet van lokganzen dient mogelijk te zijn.

De rol die daarin voor de Wildbeheereenheden(WBE's) is weggelegd dient anders te zijn. De WBE's hebben nu nog in hun statuten vastgelegd dat zij bepalen wie als lid toegelaten wordt. Deze statuten zijn via iedereen beschikbaar via de Kamer van Koophandel. Elke regionale jager die naar het oordeel van de grondeigenaar of grondgebruiker bijzonder geschikt is om schadelijk wild te bestrijden dient tot de WBE toegelaten te worden. Als de WBE is een wettelijke rol krijgt dienen zij hun statuten aan te passen en dient de WBE zich te onderwerpen aan openbaarheid van bestuur, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en inspraak. De grondgebruiker dient een veel grotere stem te hebben in de keuze welke jager(s) de bestrijding van schadelijke wild uitvoeren. Artikel 3.13 lid 1 is in de praktijk voor veel jagers feitelijk niet van toepassing. Zij worden veelal niet toegelaten als WBE lid waardoor de bestrijding van schadelijk wild niet altijd goed kan worden uitgevoerd naar oordeel van de grondgebruiker. Het verjagen van ganzen bijvoorbeeld is een zeer tijdrovende bezigheid waar niet iedere jager zich voor vrij kan maken door andere verplichtingen. Het beleid bij het toekennen van vergunningen en ontheffingen dient veel meer dan nu uit te gaan dat de jagerskeuze door de grondgebruiker(s) gemaakt dient te worden en dientengevolge dient het beleid om andere jagers die niet met de WBE verbonden kunnen worden, schadelijk wild te laten bestrijden.

Schadebestrijding is geen hobby of sport, maar een noodzakelijke actie die nodig is om de schade zoveel mogelijk te beperken. Het beperken van schade is zeker in tijden van economische crisis een algemeen belang.

Het is beter om de Fauna Beheer Eenheid (FBE) meer bevoegdheid te geven. Daar zitten ook afgezanten van grondgebruikers in vertegenwoordigd.

Art.3.13 – werkgebied Wildbeheereenheid

Het werkgebied van de WBE is beperkt tot de jachtvelden van de betrokken jachthouders – hier is geen rekening gehouden met jachthouders die geen lid zijn van een WBE, die wel vaak binnen de grenzen van het totale beheergebied van de WBE vallen. Deze jachthouders (TBO's individuele jachthouders, etc.) dienen wel te kunnen participeren in het opstellen van de afschotplannen van de betrokken WBE en mogen daarom niet door de WBE worden uitgesloten bij het toekennen van afschot etc. Dus alle "jachthouders" dienen hierin verplicht betrokken te worden en mogen niet worden uitgesloten op basis van het verplichte lidmaatschap van een WBE. Beheren doe je immers over het totale gebied en niet op perceels of jachtveldniveau. Dit dient naar onze mening opgenomen te worden in de MvT of een aanvullende regel in de regeling beheer- en schadebestrijding die nog moet worden opgesteld.

Art.3.12 lid 4 – schadebestrijding/beheren in gezelschap van grondgebruiker of de houder van diens toestemming.

*Net als jagen in gezelschap van de jachthouder is toegestaan, dient dit ook te worden toegestaan voor degene die **in gezelschap** van de grondgebruiker of wie namens hem m.b.v. de toestemming grondgebruiker beheer en schade bestrijding uitvoert.*

Bij bv. het bestrijden van schade door ganzen, houtduiven, wilde zwijnen etc. buiten de jachtperiode dienen nu aan de jagers die hen hierin ondersteunen aparte toestemmingen grondgebruikers te worden afgegeven bij het gebruik van het geweer, wat weer als een extra (onnodige) administratieve last wordt ervaren, die onnodig en belemmerend werkt en wat op deze wijze voorkomen kan worden, omdat vaak ook in de ontheffingen toestemming wordt gegeven voor de in het gezelschap van de ontheffinghouder zijnde jagers.

Artikel 3.20, lid 1:

Deze bepaling maakt het niet mogelijk om – met een provinciale ontheffing of vrijstelling – bejaagbare soorten in het kader van beheer en schadebestrijding te doden buiten de geopende tijd van de jacht omdat ook beheer en schadebestrijding als gevolg van de definitie van jacht (Hof van Benelux) te allen tijde moet worden aangemerkt als jacht (dezelfde handelingen).

Dit kan worden opgelost door aan de definitie toe te voegen: "*gedurende de periode waarin de jacht op de bejaagbare wildsoort is geopend krachtens artikel 3.20*".

Beheer diersoorten

Het Rijk zal in regelgeving verder duidelijkheid verschaffen over de soorten die landelijk als schadelijke soorten zijn te beschouwen die in ieder geval vallen onder de reikwijdte van de bepalingen betreffende het beheer (landelijke vrijstelling)?

De vraag is of er weer door de minister een aantal diersoorten worden aangewezen die in het gehele land veelvuldig belangrijke schade aanrichten en die dan door de provincies of landelijk vrijgesteld dienen te worden?

De bestrijding van schadelijk wild dient te allen tijde mogelijk gemaakt te worden.

Wij verzoeken u om deze zienswijze mee te nemen in de nieuwe wet.

Met vriendelijke groeten,

W. van den Brand

Veldweg 6

5318 LD Bern NL